

fra en eneste af de radikale Landmænd her i Tinget. Det har forbyvset mig, men jeg ser deri et Udslag af, at hele det radikale Parti ønsker at dække det ærede Medlem, at hele det radikale Parti er af den Opfattelse, at naar vi atter skal ud paa Jagt efter Skatteobjekter, er det her, man skal have Pengene; her er den saakaldte Skatte-reserve, som man vil ty til. Jeg maa sige, jeg vilde nødig stille mig paa det Program som Radikal — og det har jeg selvfølgelig heller ikke nogen Udsigt til at skulle gøre, eftersom jeg ikke er Radikal, men jeg vilde grumme nødig komme ud til Landboerne med dette. Jeg tror, man faar meget faa Stemmer paa dette, tværtimod kunde jeg tænke mig den Mulighed, at der vilde rasle ikke saa faa fra. Jeg tror, den Aktion, man har foretaget her, vil give lige saa stort Bagslag som en anden Aktion, vi lige har drøftet; den giver nemlig ogsaa Bagslag. Set fra mit Standpunkt skal jeg dog ikke være ked af, at de Herrer Radikale fortsætter med deres Aktioner, naar de blot alle vil give Bagslag. Og det vil sikkert give Bagslag, naar man fra radikal Side vil komme ud til Landboerne og sige, at nu er det dem, der skal holde for. Som om vi ikke har holdt for før! Jo, det har vi i høj Grad maattet. Hvis man vil for-tælle Landboerne — ganske vist i for-blommede Udtryk —, at de har været Skattesnydere, men nu herefter skal vi have fat paa dem, det er Reserven, nu skal de rigtig klemmes, saa tror jeg, det gaar de Herrer radikale Kandidater ude i Landet grumme ilde, men ikke en Smule værre, end de i Virkeligheden ærligt fortjener.

Statsministeren (Zahle): Jeg har be-gæret Ordet paa dette Tidspunkt alene for at svare de ærede Ordførere for Venstre og for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) og det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen), paa de Bemærkninger, de har fremsat overfor mig angaaende det sønderjyske Spørgsmaal. Dertil skal jeg i denne Udtalelse indskrænke mig.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft har vendt sig mod de Udtalelser, jeg fremsatte her i Tinget den 18. November, forsaavidt de angik det sønderjyske Spørgsmaal, og han har underkastet disse Udtalelser en For-tolkning, som er uberettiget. Det ærede Medlem havde ikke forstaaet, at min Tale ogsaa tog Sigte paa Udtalelser af Rigs-kansler Bauer. Dette maa dog fremgaa allerede deraf, at Bemærkningerne saavel om Tønders Beliggenhed i 1ste Zone som

om Flensborgs historiske Danskhed ikke kunde være rettede til nogen anden.

Det ærede Medlem har Ret i, at Danmarks Neutralitetspolitik ingen Hældning har haft, og at det uforstyrrede Forhold til alle krigs-førende Magter, som under Krigen er blevet opretholdt, ikke har medført Venskabs-tjenester til den ene Side, som ikke ogsaa er ydede til den anden. Det har været os magtpaaliggende at gøre vort til at lindre Krigens Saar og paa enhver Maade at under-støtte den upartiske, af enhver national Modsætning upaa-virkede Barmhertigheds-gerning, som er udvist af Røde Kors. Der er ingen Venskabs-tjeneste ydet, som ikke er kendt og billiget af den høje Rigsdag.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ikke havde udtalt mig klart og tydeligt med Hen-syn til Rigskansler Bauers Forhaabninger om en dansk-tysk Forstaaelse vedrørende Tønder. Sandheden er, at jeg den 18. No- vember udtalte: „I den nordligste Zone stemmes under eet, og afgørende for Re-sultatet bliver det derfor, hvorvidt der er Flertal i hele Zonen for Danmark eller ikke, medens det ikke vil faa Betydning, hvor- ledes Afstemningen falder ud i enkelte Kommuner“. Nu er Tønder en af disse en- kelte Kommuner; det fastslaas, at den skal og maa følge 1ste Zones paa For- haand kendte Skæbne. Dermed er dog saa klart som overhovedet muligt enhver Tanke om Særforstaaelse med Tyskland om Tønder afvist. Jeg maa altsaa afvise som aldeles ubegrundet enhver Tvivl om Regeringens Standpunkt i den Henseende.

Det ærede Medlem paastod dernæst, at jeg vedrørende Flensborg kunde synes at vise i alt Fald nogen Imødekommenhed overfor Rigskansler Bauers Anskuelse. Det ærede Medlem har aldeles intet Holdepunkt for denne Opfattelse. Det ærede Medlem citerede Rigskansler Bauers Udtalelser om Flensborg som en tysk By og paaviste, at han savnede Forstaaelse af, at den historisk set er dansk. Jeg har mindet om, at skønt Flensborgs Befolkning før 1864 overvejende talte Tysk, var den den Gang en dansk By, og jeg har fremhævet, at i 1867 havde den et Flertal af danske Stemmer. Det er ganske det samme, som det ærede Medlem fra Æbeltoft har udviklet med nogle flere Ord. Jeg har tilføjet, at hvis Flensborg fri-villig slutter sig til os, vil vi modtage den med dyb Glæde. Derimod har jeg udtalt mig mod en Anneksion af Flensborg mod dens Borgeres Villie, men dette kan det ærede Medlem fra Æbeltoft umuligt bebrejde mig, da han selv i sine Udtalelser stiller sig paa samme Standpunkt. Og hvorledes